

רע"פ 8576/22 - פלוני נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 8576/22

לפני: כבוד השופט ח' כבוב

המבקש: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת למתן רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי באר שבע מיום 31.10.2022 בעפ"ג 46836-10-22 שניתן על ידי כבוד השופטים: י' עדן; ע' כהן ו-ג' דניאל

בשם המבקש: בעצמו

החלטה

1. בקשה למתן רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כבוד השופטים י' עדן, ע' כהן ו-ג' דניאל) בעפ"ג 46836-10-22 מיום 31.10.2022, בגדרו התקבל ערעור שהגישה המשיבה על גזר דינו של בית משפט השלום באשקלון (כבוד סגן הנשיא א' מאושר) בת"פ 21-11-24067 מיום 15.09.2022.
2. ביום 16.05.2022, הורשע המבקש במסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסכמה לעונש בעובדות כתב האישום המתוקן, אשר ייחס לו עבירות של איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק); תקיפה הגורמת חבלה של ממש נגד בן זוג, לפי סעיף 382(ג) לחוק; והפרת הוראה חוקית, לפי סעיף 287(א) לחוק.

עמוד 1

3. בתמצית, במספר מועדים תקף המבקש את המתלוננת - בת זוגתו בתקופה הרלבנטית לענייננו - ואף איים על חייה. ביום 01.11.2021, הוצא צו שיפוטי האוסר על המבקש להטריד את המתלוננת, ליצור עמה קשר ולהתקרב למרחק הקטן מ-500 מטרים ממנה, ממקום עבודתה או מרכבה. אולם, צו זה לא הצליח להרתיע את המבקש, ובאותו יום שזה הוצא, פנה המבקש אל המתלוננת מספר פעמים, ולבסוף, לבקשת המתלוננת, השניים קבעו להיפגש.

4. המבקש הגיע אל המושב בו התגוררה המתלוננת, והשניים שוחחו ברכבה. שם, ציין בפניה כי "אינו מוכן לוותר" עליה, "שלא מעניין אותו" הצו השיפוטי שהוצא וכי הוא חפץ להינשא לה. בהמשך, איים על המתלוננת ואמר לה "את לא תהיי עם אף גבר אחר כי אם תהיי עם גבר אני אשחט אותך ואותו". לאחר מכן, הכה את המתלוננת בפניה, צבט אותה, ירק עליה ואיים כי יהרוג אותה. לאחר שהתקשרה המתלוננת למוקד משטרת ישראל, המבקש עזב את המקום. אולם, צוות של שוטרים שהגיע למקום זיהה אותו, נסע אחריו וכרז לו לעצור בצד. תחילה המבקש לא נשמע להוראות השוטרים, אך בהמשך נעצר בתחנת אוטובוס.

5. לאחר שהורשע בדיון, ביום 15.09.2022 נגזר דינו של המבקש. בקביעת מתחם הענישה ההולם, בית משפט השלום נתן דעתו לחומרת מעשיו של המבקש, נסיבות ביצועם ומדיניות הענישה המקובלת במקרים דומים. בהתאם לאלה, קבע בית המשפט מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר בפועל לבין 18 חודשי מאסר בפועל. בקביעת עונשו של המבקש בתוך גדרי המתחם, התייחס בית המשפט הן לשיקולים לקולא, הן לשיקולים לחומרא, והשית עליו עונש של 9 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית. עוד הפעיל בית המשפט עונש מאסר מותנה בן 6 חודשים שהושת על המבקש במסגרת הרשעה קודמת, וקבע כי 4 חודשים מתוכם ירוצו במצטבר לעונשו וחודשיים ירוצו בחופף לעונשו. כך, שבסופם של דברים, רכיב המאסר בפועל שהושת על המבקש עמד על 13 חודשים.

6. על גזר דינו של בית משפט השלום הגישה המשיבה ערעור לבית המשפט המחוזי. ביום 31.10.2022, קיבל בית המשפט המחוזי את הערעור, וקבע מתחם ענישה הולם הנע בין 18 לבין 36 חודשי מאסר בפועל. זאת, לאחר שעמד על חומרת מעשיו של המבקש, נסיבות ביצועם ומדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים. בית המשפט קבע, כי יש להשית על המבקש עונש מאסר הנופל בחלקו הנמוך של רף הענישה, וזאת בהתאם לכלל לפיו ערכאת הערעור אינה נוטה למצות את הדין עם נאשם. משכך, בית המשפט המחוזי השית על המבקש עונש של 18 חודשי מאסר בפועל, תוך הותרת יתר רכיבי הענישה שהושתו עליו בגזר הדין של בית משפט השלום על כנם. כך, שרכיב המאסר בפועל בעונשו של המבקש יעמוד על סך כולל של 22 חודשים.

7. המבקש לא השלים עם פסק דינו של בית המשפט המחוזי, ומכאן הבקשה שלפניי.

8. המבקש, שאינו מיוצג, מציין בבקשתו התמציתית את העובדה שלקח אחריות על מעשיו והביע חרטה בגין ביצועם; את רצונו להשתקם ולחיות את המשך חייו כאדם נורמטיבי; ואת היותו אב לילדה קטנה.

9. דין הבקשה להידחות, אף מבלי להידרש לתשובת המשיבה.

10. כידוע, הלכה היא, כי בקשה למתן רשות ערעור ב"גלגול השלישי" שמורה למקרים חריגים בהם מתעוררת שאלה משפטית עקרונית החורגת מעניינם הפרטי של הצדדים, או בנסיבות המקימות חשש לעיוות דין או אי צדק חמור שנגרם למבקש (ראו: רע"פ 5063/22 ברק נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (27.07.2022)). זאת ועוד, כאשר הבקשה נסובה על חומרת העונש כשלעצמה, לא תינתן רשות ערעור אלא כאשר העונש שנגזר על המבקש סוטה באופן קיצוני ממדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים (ראו: רע"פ 4963/22 מנשירוב נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (21.07.2022)). הבקשה שלפניי אינה עומדת באמות מידה אלה, ודי בכך כדי לדחות אותה.

11. לא מצאתי שהעונש שהושת על המבקש סוטה באופן קיצוני, או בכלל, ממדיניות הענישה הנוהגת במקרים

דומים. בית המשפט המחוזי בחן את מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות בהן הורשע המבקש, תוך שערך דיון בפסיקה קודמת, ובכלל זאת ביצע הבחנה בין המקרים אשר בחן ובין עניינו הפרטני של המבקש. עוד התייחס בית המשפט המחוזי לשיקולים לחומרא הקיימים בעניינו של המבקש - וביניהם עברו הפלילי - אולם סבר כי אין מקום למצות עמו את הדין כערכאת ערעור (ע"פ 4760/14 קיסלמן נ' מדינת ישראל, פסקה 15 (07.05.2015)). משכך, בית המשפט השית על המבקש עונש ברף הנמוך של מתחם הענישה שקבע. כשלעצמי, אני סבור שהעונש שהושת על המבקש הוא אכן על הצד המקל, ולא על הצד המחמיר - כך שאיני רואהכל מקום להתערב בפסק דינו של בית המשפט המחוזי.

12. אשר על כן, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"א בכסלו התשפ"ג (15.12.2022).

שׁוֹפֵט
